

Poslední listopadovou neděli se na adventních věncích rozzáří první svíce

Advent, latinsky adventus, znamená příchod, příchod Vykupitele Ježíše Krista. Věvec je symbolem vítězství a královské důstojnosti. Adventní věvec je pozdrav tomu, který je očekáván a přichází jako vítěz Ježíš Kristus. Světlo svící vyjadřuje přicházejícího Krista, který rozptyluje temnotu a strach. Zdroj: www.vira.cz

"Babičko, byl u nás Ježíšek a vzal si papíry, kde jsme měli napsané, co si od něho přejeme. A přišel v dešti! A ani jsme nemuseli dlouho čekat. Jen jsme dali za okno naše přání a balicí papír, aby neměl tolik běhání po obchodech a za chvíli to bylo pryč," oznamovala mi moje vnoučata radostnou zprávu. A mě napadlo, kdybych měla já psát na papír přání, které bych dala za okno pro Ježíška, co bych mu napsala? Co čekám od Vánoc? Dovolím Bohu, aby mě obdaroval svými dary? Počítám s ním a volám ho do svých dnů, nebo si to chci všechno dělat sama a Boha vzpomenu, až když to nevyjde? Bude můj pomyslný papír pro Ježíška prázdný, nebo pozváním, že chceme Vánoce trávit s ním?"

+Noela

Z kazatelen zní, jak se nemáme honit a nepropadnout předvánočnímu shonu, jak máme bdít na modlitbách a připravit cestu tomu, který přichází. I mnozí z těch, kdo mají v srdci upřímnou touhu s Pánem žít a Jemu sloužit, se cítí při poslechu těch slov tak bídňě, jako by na ně bylo nakládáno jen další břemeno, které prostě v tom množství povinností a úkolů konce roku v zaměstnání i doma, už nejde unést. Co s tím? Jak nežít v iluzi a přitom nerezignovat na jakékoli prožívání adventu? Co vlastně od nás v této situaci Pán očekává? Jedno je jisté. Nejprve musíme vzít vážně historickou a kulturní realitu, ve které se ocitáme. Nemohu jít přece na náměstí podříznout vánoční strom se slovy, že ještě nejsou Vánoce, nemohu ignorovat zvyky, které dnes patří do předvánočního období. Musí přece být řešení, abych i v této uspěchané době zcela nerezignoval na duchovní hodnoty spojené s adventem a Vánocemi a neminul to podstatné.

Povzbudila mne myšlenka, že Ježíš při svém narození přišel do reality společnosti a kultury tehdejší doby, aniž by ji měnil. Naplnil ji prostě svou přítomností. Ačkoli se narodil v chlívků a v chudobě, jak to nikdo nečekal, našli ho prostí pastýři, objevili ho mágové, poznali ho Simeon a Anna v chrámu. Každý ho poznal v tom svém. Mnozí ho ale nepoznali a nepřijali právě proto, že se nevešel do jejich představ. Věřím, že advent je dobou čekání, ale domnívám se, že je to On, kdo spíše čeká na nás, než my na Něho, a že až se přece jen zklidníme a zastavíme, budeme vnímat, že je nám blízko. Věřím, že Ježíš stále přichází a že se může narodit i v maštali našeho shonu, našich nákupů, večírků a koncertů. A tak se modlím, abych ho objevil i uprostřed své práce a starostí, ve své únavě i při setkání s přáteli, a nečekal, až se naplní MĚ představy o Vánocích a přípravě na jejich slavení.

P. Vojtěch Kodet, Ztracený advent a nečekané Vánoce

Zdroj: <http://www.vojtechkodet.cz/temata/duchovni-zivot/ztraceny-advent-a-necekane-vanoce.html>